

Nr 465.

Av herr **Forssell**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 158, med förslag till förordning angående förfarandet i vissa fall vid oriktig avgiftsberäkning hos tullverket.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 158 till årets riksdag har framlagts ett förslag till förordning angående förfarandet i vissa fall vid oriktig avgiftsberäkning hos tullverket. Därvid har uti förordningens 1 § föreslagits följande första punkt: »Har i följd av oriktig tillämpning av tulltaxan tullbelagt gods utbekommits mot för låg tull eller tullfritt, åligger den, som på grund av äganderätt eller eljest varit i förhållande till tullverket berättigad att förfoga över godset (varuhavaren), att till tullverket inbetala det felande tullbeloppet tillika med belopp, som i övrigt må hava i anledning av den oriktiga tillämpningen undanhållits tullverket, såvida krav mot honom anställes inom sextio dagar från det tulltaxeringen avslutats.» Motsvarande tidsbegränsning återfinnes även i 2 §.

En dylik snäv begränsning med avseende å tiden för framställande av anmärkning angående felaktig tulltaxering synes vara betänklig. Därigenom skulle nämligen praktiskt taget möjligheten att tillvarataga statens eller den enskildes intresse i fråga om oriktig tullbeskattning vara avskuren efter så kort tid som sextio dagar efter tullbehandlingen. Inom denna korta tid lära tullverkets redogörelsehandlingar icke hinna undergå vederbörlig revision inom generaltullstyrelsen. Vid revisionen iakttagna felaktigheter med avseende å tulltaxeringar skulle följaktligen ej kunna göras till föremål för anmärkning ej heller krav ställas på utbekommande av eventuellt oriktigt beräknad tullavgift.

Ser man saken närmast ur statsverkets synpunkt så måste det, i betraktande av vår tulluppbörds storlek cirka 150 miljoner kronor årligen, synas högeligen betänkligt, om kontrollen över densamma äventyras. I stället bör allt göras för att få till stånd en verklig och effektiv revision därav. Det är ju att märka, att förslaget om 60-dagarsterminen framkom så tidigt som år 1922 (jfr kungl. prop:n sid. 18!).

Då emellertid genom riksdagens beslut 1927 tullverkets revisionsarbetskrafter, vilka redan förut torde varit för en effektiv kontroll otillräckliga, beskurits till den grad, att blott tre revisorer syssla med det egentliga revisionsarbetet, är den nu föreslagna tiden av 60 dagar otvivelaktigt alldeles för knappt tilltagen, varför en väsentlig utsträckning av denna tid bör ske. Observeras bör härvid, att redan på den tiden, då revisionens arbetskrafter voro större än nu, förslag framfördes, att terminen skulle

sättas till 90 dagar (jfr kungl. prop:n sid. 14). Kravet på denna längre frist torde även under då rådande förhållanden ha varit befogat. Under nu rådande situation torde terminen därför böra sättas till åtminstone 120 dagar.

Med stöd av det anförda tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att den i §§ 1 och 2 angivna tiden höjes till 120 dagar.

Stockholm den 24 mars 1928.

Arne Forssell.